

[Justitsministeren.]

Hensyn til Prisniveauets Stigning, som jeg mener man allerede har nogen Klarhed over, foreslaaet, at Grænsen ved Underretts-sager forhøjes til 2 000 Kr., medens jeg synes, det er for vidt at gaa op til 3 000 Kr. Mit Forslag gaar ud paa Forhøjelse til 2 000 Kr., og saaledes at Grænsen for stiltiende Vedtagelse af Underretsbehandling ligeledes forhøjes med 1 000 Kr. til 3 000 Kr. Det maa anses for nogenlunde sikkert, at Landsretterne herved vil opnaa en Arbejdslettelse, der vil kunne antages at ville andrage ca. $\frac{1}{5}$ af det samlede Antal aarlige Sager i første Instans, og det vil være af stor Værdi at faa en saadan Lettelse.

Paa Linie med dette Forslag ligger Forslaget om Forhøjelse af Politimestres Bødeforelæg til 300 Kr. Jeg havde i Lands-tinget foreslaaet 200 Kr., men man blev enig om at sætte Tallet op til 300 Kr. Forslaget om denne Forhøjelse af det Beløb, der er gældende i Øjeblikket, nemlig 60 Kr., til 200 eller 300 Kr. er fremkommet fra Præsidenten for Østre Landsret og er begrundet med, at man herved vil kunne tilvejebringe en tiltrængt Arbejdslettelse for Domstolene som Helhed. Spørgsmaalet har været forelagt Politidirektøren i København og Politimestrenes Forenings Bestyrelse, der har anbefalet en Forhøjelse af Grænsen, ja, Politimesterforeningens Bestyrelse har endog foreslaaet en yderligere Forhøjelse, men jeg har ment, at man burde blive staaende ved dette.

Tre af Ændringsforslagene vedrører Sagførervæsenet. Det første af disse gaar ud paa at indføre en klarere Bestemmelse for, i hvilket Omfang Virksomhed som Tjenestemand i de i Retsplejelovens §§ 121 og 122 nævnte Stillinger kan danne Grundlaget for Beskikkelse som Landsrets- og Underretts-sagfører, naar vedkommende Tjenestemand mod eget Ønske er fjernet fra en Tjenestemandsstilling paa en saadan Maade, at Pensionsretten er gaaet tabt eller er indskrænket. Jeg tror, jeg kan nøjes med at henvise til Bemærkningerne til §§ 121 og 122 med Hensyn til den nærmere Motivering for de foreslaaede Ændringer.

De til §§ 332 og 733 foreslaaede Ændringer tager Sigte paa delvis at imødekomme et paa det almindelige Sagførermøde i København i 1943 udtalt Ønske om

Indførelse af en Ændring vedrørende Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager, hvorefter enhver Sagfører, eventuelt efter nogle Aars Beskikkelse, ved Anmeldelse til Justitsministeriet skulde kunne opnaa Ret til at blive beskikket Sagfører i borgerlige Sager, hvori der er meddelt fri Proces, og i Straffesager. Da det af Sagførerne fremsatte Ønske, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har mødt Modstand hos Præsidenterne for de kollegiale Retter og hos Dommerforeningen, og da jeg ogsaa selv har haft Betænkeligheder ved at gaa saa vidt som her ønsket, har jeg ikke ment at kunne foreslaa denne Ændring gennemført, men har dog fundet, at dersom vedkommende Part fremsætter Ønske om Beskikkelse af en bestemt Sagfører, vil det være rimeligt at gøre saadan Beskikkelse mulig, selv om Sagføreren ikke hører til de af Justitsministeriet beskikkede. Til Opnaelse af dette Formaal sigter de nu foreslaaede Ændringer, der i det væsentlige er i Overensstemmelse med et senere fra Sagførerraadet modtaget Forslag, idet man ved Tilføjelsen „for saa vidt det findes forsvarligt“ giver Dommerne Mulighed for at nægte at beskikke saadanne Sagførere, som ikke findes at være kvalificerede.

Den tredje af Bestemmelserne vedrørende Sagførervæsenet indeholdes i Lovforslagets § 2 og gaar ud paa at meddele Sagførere, der er exam. jur., altsaa dansk Jurist, med 2den Karakter, Beskikkelse som Landsretssagfører. Efter Retsplejeloven i dens oprindelige Skikkelse kunde de, der havde bestaaet den juridiske Fællesprøve eller juridisk Eksamen for ustuderede, ikke blive Landsretssagførere. Ved Loven af 23. Juli 1932 aabnedes der dog en Mulighed for dem, der ved en af de nævnte Eksaminer har opnaaet Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“. Da Adgangen til at tage dansk juridisk Eksamen nu er ophørt og den af mig foreslaaede Bestemmelse, hvorefter ogsaa danske Jurister med 2den Karakter skal kunne blive Landsretssagførere, derfor kun kan faa Betydning for et begrænset Antal Personer, hvoraf flere nu sidder i betydelige, ansete Sagførervirksomheder, har jeg fundet det ubetænkeligt at efterkomme de paagældendes Ønske om at faa Adgang dertil, dog saaledes at man kræver en Virksomhed som